

heittomaksi. Taiteilijan räis-
kyvä temperamentti, esteeti-
tisen kaunis tulkinta, äänen-
käytön puhtaus ja sointu-
vuus tempaisivat umpiruot-
salaisetkin mukaan tunne-
virtaan. Marjatta Lohikos-
ken esittämän itkuvirren
kuultuaan ruotsalainen **Ann-
Lis Johansson** yleisön jou-
kosta kertoi kostunein sil-
min, että hänen isoäitinsä
Jämtlannissa itki samalla tavalla,
tosin sitran säestyksellä.

Ja kukapa meistä naisih-
misistä olisi voinut olla her-
kistymättä Marjatta Lohi-
kosken johdatellessa meitä
syvän tunteen ja eläytymisen
kautta kanssaisaremmen
Larin Parasken elämänvai-
heisiin: kuinka hän synnytti
yhdeksän lasta, kasvatti vii-
tisenkymmentä orpolasta,
teki uutterasti käsitöitä, raa-
toi miestentöissä, kuinka
hän menetti kuusi synnyttä-
mistään lapsista, sitten sai-
raalloisen miehensä, lopulta
oman mökkipahasenkin.

Kuitenkaan hän ei anta-
nut katkeruuden myrkyttää
mieltään, vaan rupesi aina
ehdiessään "virrelle" antoi
itkun puhdistaa sydäntään.

Meille tämä tavallinen
työläisnainen lahjoitti enem-
män kansanrunoutta kuin
mitä Kalevalan kansien si-
sään mahtuu.

Åvestan sunnuntaisessa
matineassa esiintyi myös
kirjailija **Anna-Lisa Bäck-
man**. Hän lausui jo vuonna
1979 sepittämänsä ylistysru-
non Larin Paraskelle. Anna-
Lisa on syntynyt Vaasassa,
asuu Roslagenissa, ja vii-
meistelee parhaillaan uutta
kirjaansa, joka on hänen
neljästoista julkaisunsa.

Anna-Lisa Bäckmanin
mielestä Helsingin sivisty-
neistö käytti karkealla taval-
la hyväkseen Larin Paraskea.
Kun Paraske oli lypetty tyh-
jiin kansan perinnetiedoista –
ja taidoista, hänet jätettiin
tiepuoleen kuin unohdettu
"vantuu". Hän kuoli puut-
teessa ja kodittomana.

Larin Parasken kohtalo
innosti yleisön vilkkaaseen
keskusteluun karjalaisen
kulttuurin nykytilanteesta.
Onko edelleen niin, että kar-
jalainen "kalevala-kulttuuri"
kelpaa, mutta ei sitä luova
karjalainen rahvas.

EILA PÖLLÄNEN

Kirjastonhoitaja **Elvira Kuzkina** kertoi, että **Karjalan Heimo** on niin suosittu, että sitä suorastaan jonotetaan. Oik. **Tuula Koski**, vas. **Sakari Vuoristo**.

Karjalan Heimon vuosikertoja lahjaksi Kuujärven kirjastoon

Kuujärven kyläkirjasto sai marraskuun alussa arvokkaan ja epäilemättä mielenkiintoisen lisäyksen kokoelmiinsa, kun **Tuula Koski** ja **Sakari Vuoristo** luovuttivat sinne kuusi vankkaa sidosta Karjalan Heimo -lehteä yhteensä 12 vuosikertaa.

Lehtivuositteet lahjoitti lehtori **Ulla Hyrylä** Lappeenrannasta ja niiden sitomiskustannukset maksoi Karjalan Sivistysseura. Lahjoituksen vastaanotti kirjastonhoitaja **Elvira Ivanovna Kuzkina**.

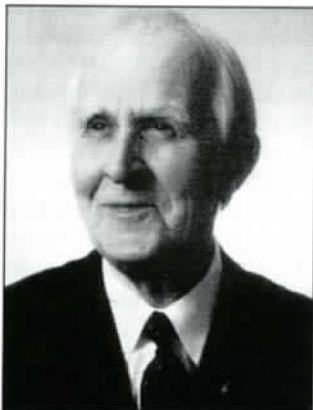
Mainittakoon, että Karjalan Heimo on tullut jo muutamia vuosia Kuujärven kirjastoon sivistysseuran lahjana.

Dipl.ins. **Eino Sirkeinen** kuoli Helsingissä 17.10.2004. Hän oli syntynyt Ähtärissä 2.1.1917 kymmenlapsiseen kauppiasperheeseen, jossa sekä isä **Mikko** (aik. **Sergejeff**) että äiti **Maria** (o.s. **Pekkonen**, aik. **Rodionoff**) olivat Uhtualta kotoisin. Äidin äidinisä **Triihvo Sirkeinen** ja tämän isä **Varahvontta Sirkeinen** olivat molemmat Uhtuan Likopäässä asuneita tunnettuja runonlaulajia.

Eino Sirkeinen aloitti koulunkäyntinsä Ähtärissä, mutta perheen muutettua ensin Ouluun ja 1931 Helsinkiin hän pääsi myös oppikouluun ja tuli ylioppilaaksi Helsingin Suomalaisesta Lyseosta (Ressu) v. 1937. Suojeluskunta muodostui tärkeäksi harrastukseksi jo kouluvuosina ja AKS:aan hän liittyi opiskeluaikana.

Talvisota ja tämän jälkeen jatkunut asepalvelus keskeyt-

Eino Sirkeinen.

tivät Teknillisessä korkeakou-
lussa alkaneet opinnot, jotka
tulivat päätökseen v. 1945 hä-
nen valmistuessaan diplomi-
insinööriksi rakennusosastol-
ta. Jatkosodan aikana keskei-
nen osa **Eino Sirkeinen** tehtä-
vistä liittyi Itä-Karjalan soti-
lashallintoon Äänislinnassa,
missä alueen tulevaa raken-
netta ja toimintoja suunniteltiin.
Sodanaikaisista ja myö-
hemmistä ansioistaan hänelle
myönnettiin kunniamerkki
VR 4, SL R 1 ja Vm 2 sekä
yliluutnantin arvo. **Eino Sir-
keinen** avioitui v. 1945 ham-
maslääkäri **Irene Tevannon**
kanssa ja perheeseen syntyi
kolme lasta.

Hänen työuransa käynnistyi v. 1946 TVH:n lento-
kenttäosastolla, mutta jo
seuraavana vuonna työpaik-
ka vaihtui Oulujoen uittoyh-
distyksen apulaisuittopäälli-
köksi Kajaanissa. Vesivoi-
man rakentamisen mukana
naan tuoma vesistöjen sään-
nöstely ja siihen liittyneet

puutavaran uiton kysymyk-
set muodostuivatkin koko
myöhemmän työuran johto-
tähdiksi. Työpaikka vaihtui
takaisin Helsinkiin Vesistö-
jen säännöstelytoimistoon v.
1951, jossa hän eteni toimis-
ton päälliköksi. Kun toimisto
myöhemmin v. 1970 lak-
kautettiin, hän siirtyi Imat-
ran Voima Oy:n palveluk-
seen vastaaviin tehtäviin.
Hän jäi eläkkeelle v. 1980
Imatran Voiman toimisto-
päällikön tehtävästä.

Vapaa-aikanaan **Eino Sirkeinen** hoiti mm. luottamu-
stehtäviä lastensa partio-
lippukuntien vanhempain-
neuvostojen puheenjohtajana
sekä seurakuntaneuvoston
jäsenenä 1960- ja 1970-
luvulla. Erityisesti kesä-
mökki, sen lukemattomat
rakennustyöt sekä pienim-
mätkin askareet olivat hä-
nelle rakkaita ja näiden pa-
rissa hän viipyi mielellään
niin pitkään kuin heikkene-
vä terveys salli. - YS

Veikko Kuntijärvi

Veikko **Kuntijärvi** kuoli Vantaalla 24.10.-04. Hän oli syntynyt 20.2.1941. Hän oli Vienan Karjalan Soukelossa syntyneen Lauri Kuntijärven nuorempi poika.

Veikko valmistui diplomi-insinööriksi Teknillisen Korkeakoulun rakennusosastolta 1965. Opinnut päätettyään hän oli työssä Insinööritoimisto Pöysälä & Sandbergilla vv. 1965-1966, ja siirtyi asepalveluksen suorittuaan v. 1968 Kustannus Oy Rakennustekniikan palvelukseen. Hän toimi siellä mm. Rakennustekniikka - ja Rakenteiden mekaniikka -lehtien toimituspäällikkönä. Muiden toimien ohessa hän avusti isäänsä Espoon sanomien hoitamisessa sekä isänsä omistaman Tapio Painon asiakaspalvelussa ja muissa tehtävissä.

Veikko Kuntijärvi oli sotilasarvoltaan luutnantti. Hänen harrastuksiaan olivat mm. jalkapallo ja koripallo.

MERKKIPÄIVIÄ

Paula Klemola, varmaankin tunnetuin ilomanttilainen, täytti lokakuun puolivälissä 80 vuotta. Merkkipäiväonnitteluista karttui kaunis summa Kuujärven kirkon rakennusrahastoon.

Paulan sukujuuret ovat Kuujärven Kukoinniemen kylästä. Jatkosodan päättyessä hän siirtyi Suomeen, ja avioitui sota-aikana Kuujärvellä valistusupseerina olleen Heikki Klemolan kanssa. Myöhemmin Paula tuli tunnetuksi Ilomantsin Parpeinvaaran Runonlaulajapiratin emäntänä ja monipuolisena kulttuurihenkilönä.

Pastori **Arvo Survo** täytti 50 vuotta 22.8.-04. Hän on

syntynyt Marienburgissa Hatsinan lähellä. Hänet vihittiin diakoniksi 1983 ja Tallinnan evankelisluterilaisen seminaarin opintojen jälkeen papiksi 1987. Kielitaitoisena ja innostuneena hän oli keskeinen henkilö, kun Inkerin liitto perustettiin Taaitsassa pidetyssä kokouksessa 1988. Moni vanha inkeriläisseurakunta elpyi hänen tarmokkaan toimintansa ansiosta. Itse hän toimi papina mm. Pushkinissa ja Kupanitsassa sekä myöhemmin työskenteli lähetystyössä Volgan suomalais-ugrilaisien kansojen parissa.

70 vuotta täytti 28.10-04 **Väinö Remsu** Tampereella. Hän on syntynyt Vienan

Karjalassa Tollonjoen kylässä. Erialaisten vaiheiden kautta matka on johtanut Tamperelle, jo yli 50 vuotta sitten.

Väinö on kiinnostunut karjalaisuudesta ja hän on toiminut Vuokkiniemi-seurassa ja johtokunnassa. Entisellä kotiseudullaan Vuokkiniemessä hän on käynyt useita kertoja. - OK

Väinö Remsu.

KARJALAN HEIMO

on mieluisa joululahja. Siitä on saajalleen hyötyä ja iloa koko tulevaksi vuodeksi

Karjalan Heimon tilaaminen on helppoa.

Voit tilata lehden joko

- **postitse**
- **faxilla (09-278 4765)**
- **sähköpostilla**
(karjalansivistysseura@kolumbus.fi)
- **puhelimitse (09-171 414) tai (09-505 1893)**
- **tai pistäytymällä seuran toimistossa**
Luotsik. 9 D 10 Hki (ti-ke-to)

Tilauhinnat ensi vuodelle:

Vuosikertatilaukset kotimaassa ja Pohjoismaissa 29 €, muut maat 33 €

Huomaa: Uudet tilaajat saavat lahjaksi runsassisältöisen joulunumeron 2004!

Uhut-seura elvyttää toimintaansa

Uhut-seuran uudeksi puheenjohtajaksi edesmenneen Oiva Mäkelän jälkeen valittiin syyskuun lopulla pidetyssä kokouksessa Kalevalan kotimuseossa työskentelevä **Svetlana Staskoit**. Varapuheenjohtajaksi valittiin **Andrei Tuomi**.

Puheenjohtajakysymyksen lisäksi kokouksessa käytiin pitkä keskustelu seuran keskeneräisen toimirakennuksen töiden loppuun saattamisesta. Seuraavaan kokoukseen mennessä valmistellaan suunnitelma seuran toiminnan elvyttämisestä.

■ Kizhin saaren erikoisin nähtävyys, Kristuksen kirkastumisen puukirkko, täytti tänä vuonna 200 vuotta.